

MANIFEST DE PORTO ALEGRE

Des del primer Fòrum Social Mundial realitzat en Porto Alegre, al gener de 2001, el fenomen dels fòrums socials s'ha estès a tots els continents, també en els nivells nacionals i locals. El Fòrum Social Mundial ha afavorit l'emergència d'un espai públic planetari de la ciutadania i les seues lluites, així com l'elaboració d'ofertes polítiques alternatives a la tirania de la globalització neoliberal estimulada pels mercats financers i les transnacionals, el braç armat de les quals és el poder imperial dels Estats Units.

Per la seua diversitat, així com per la solidaritat entre els agents i els moviments socials que el componen, el moviment *altermundista* s'està transformant en una força que ja és tingut molt en compte en tot el planeta. Entre les innumbrables propostes que han eixit dels fòrums, una gran quantitat d'elles tenen sens dubte amb un ampli suport dels moviments socials. Nosaltres, signants del manifest de Porto Alegre, ens expressem a títol estrictament personal, sense pretendre de cap manera, de parlar en nom del Fòrum, identifiquem dotze d'aquestes propostes que, en conjunt, donen sentit a la construcció d'un altre món possible. Si foren aplicades, permetrien que la ciutadania començara per fi a reapropiar-se del seu futur.

Sotmetem aquests punts bàsics a la consideració dels agents i moviments socials de tots els països. Són ells, en tots els nivells - per tot el món, continental, nacional i local - els qui podran portar a cap els combats necessaris perquè es transformen en realitat. Nosaltres no tenim cap il·lusió sobre la voluntat real dels governs i de les institucions internacionals en aplicar espontàniament aquestes propostes.

A) UN ALTRE MÓN ÉS POSSIBLE deu respectar el dret a la vida de tots els éssers humans, mitjançant noves regles econòmiques. Per tant, és necessari:

- 1) Anul·lar el deute públic (extern) dels països del Sud, que ja ha estat pagat diverses vegades i que constitueix, per als Estats i les institucions financeres internacionals, la millor manera de sotmetre a la major part de la humanitat a la seua tutela i a mantenir-la en la misèria;
- 2) Aplicar impostos internacionals a les transaccions financeres (especialment la taxa Tobin a les transaccions especulatives en divises); a les inversions directes en l'estranger, als beneficis de les transnacionals, a la venda d'armes i a les activitats que emeten de manera substantiva els gasos que produeixen l'efecte hivernacle.
- 3) Desmantellar gradualment totes les formes de paradisos fiscals, jurídics i bancaris, que no són una altra cosa que refugi del crim organitzat, de la corrupció i de tots els tipus de tràfic, frau i evasió fiscals, operacions delictives de grans companyies i també de governs;
- 4) cada habitant del planeta deu tindre dret a un treball, a la protecció social i a la jubilació, respectant-se la igualtat entre els homes i les dones, sent això una obligació imperativa per a les polítiques nacionals i internacionals.
- 5) Promoure totes les formes de comerç just, rebutjant les regles del comerç lliure de l'Organització Mundial del Comerç (OMC) i adoptar aquells mecanismes que permeten, en els processos de la producció de mercaderies i de serveis, adreçar-se gradualment a un anivellament per dalt de les normes socials (tal com estan consignades a les convencions de la Organització Internacional del treball, OIT) i el medi ambient. Excloure totalment l'educació, la salut, els serveis socials i la cultura del camp d'aplicació de l'Acord General de Comerç i Serveis (GATT) de l'OMC. La convenció sobre la diversitat cultural, que s'està negociant actualment en la UNESCO, deu fer prevaldre explícitament el dret a la cultura per damunt del dret al comerç;

6) Garantir el dret a la sobirania i a la seguretat alimentària de cada país, mitjançant la promoció de l'agricultura camperola. La qual cosa pressuposa l'eliminació total dels subsidis a l'exportació dels productes agrícoles, en primer lloc dels Estats Units i de la Unió Europea. De la mateixa manera, cada país o sistema de països deu poder decidir sobiranament sobre la prohibició de la producció i de la importació d'organismes genèticament modificats destinats a l'alimentació;

7) Prohibir tot tipus de patents sobre coneixement d'éssers vius (tant humans, com animals i vegetals), d'una manera similar tota privatització de bens comuns de la humanitat, en particular l'aigua.

B) UN ALTRE MÓN ÉS POSSIBLE deu promoure la vida en pau i en justícia, per a tota la humanitat.

Per tant, és necessari:

8) Lluitar, en el primer lloc, per les diverses polítiques públiques contra tota forma de discriminació (sexisme, xenofòbia, anti-semitisme i racisme). Reconèixer plenament els drets polítics, culturals i ambientals (incloent-hi el domini dels recursos naturals), dels pobles aborígens;

9) Prendre mesures urgents per tal de posar fi a la destrucció ambiental i a la greu amenaça del canvi climàtic resultant de l'efecte hivernacle, en el primer lloc, per la proliferació del transport individual i de l'ús excessiu de les energies no renovables. Començar a implementar un altre model de desenvolupament basat en la sobrietat energètica i en el control democràtic dels recursos naturals, en particular de l'aigua potable, en una escala planetària;

10) Exigir el desmantellament de les bases militars estrangeres i llurs tropes en tots els països, excepte quan foren sota el manament exprés de la Organització de Nacions Unides (ONU);

C) UN ALTRE MÓN ÉS POSSIBLE deu promoure la democràcia des d'un pla local fins el global. Per a

tant, és necessari:

11) Garantir el dret a la informació i el dret d'informar dels ciutadans mitjançant legislacions que:

a) Limiten la concentració de mitjans en grups de comunicació gegants;

b) Garantesquen l'autonomia dels periodistes davant dels accionistes;

c) Afavoresquen les iniciatives sense finalitat lucrativa, en particular els mitjans alternatius i comunitaris.

El respecte d'aquests drets implica contra-poders ciutadans, en particular en forma d'observatoris nacionals i internacionals dels mitjans de comunicació;

12) Reformar i democratitzar en profunditat les organitzacions internacionals, entre elles l'ONU, fent prevalir els drets humans, econòmics, socials i culturals, en concordança amb la Declaració Universal dels Drets Humans. Això implica la incorporació del Banc Mundial, del Fons Monetari Internacional i de la Organització Mundial del Comerç al sistema de Nacions Unides. En cas que continuen les violacions al dret internacional per part dels Estats Units, transferir la seu de l'ONU de Nova York a un altre país, preferentment del Sud.

El manifest fou presentat en Porto Alegre, el dia 29 de Gener de 2005, pels primers signants: Adolfo Pérez Esquivel, Aminata Traoré, Eduardo Galeano, Xosé Saramago, François Houtart, Armand Matellar, Boaventura de Sousa Santos, Roberto Sávio, Ignácio Ramonet, Ricardo Petrella, Bernard Cassen, Samuel Luis García, Tariq Allí, Frei Betto, Sader Emir, Samir Amin, Atilio Borón, Walden Bello i Immanuel Wallerstein.

